

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: Długi weekend wypoczynkowo-aktywny ze zwiedzaniem na Podhalu

czas trwania: 2 dni, typ: samochodowa, liczba miejsc: 6, stopień trudności:
łatwa

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

Głównym celem naszej wycieczki było Zakopane, które staramy się odwiedzać kilka razy w roku, niezależnie od pory i warunków pogodowych. Od wiosny do jesieni rozkoszujemy się panoramą Tatr ze szczytów, które kochamy zdobywać. Zimą nie ma dla nas nic piękniejszego niż szusowanie po tatrzańskich stokach! Wybraliśmy się więc na przedłużony, czterodniowy weekend do Zakopanego.

Dla urozmaicenia wyjazdu postanowiliśmy zatrzymać się na jedną noc nad Jeziorem Czorszyńskim. Z uwagi na nasze zamiłowanie do zwiedzania, w drodze z Bielska-Białej postanowiliśmy poświęcić chwilę czasu na postój w Dębnie, gdzie znajduje się drewniany Kościół św. Michała Archaniola, który wraz z kościołami w Binarowej, Blizne, Haczowie, Lipnicy Murowanej i Sekowej został wpisany na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO.

Następnie udaliśmy się nad prawy brzeg Jeziora Czorszyńskiego do Niedzicy, gdzie zwiedziliśmy średniowieczną warownię, słynącą z wielu interesujących legend i opowieści. Nasz nocleg zaplanowaliśmy w Czorsztynie, gdzie nie mogliśmy pominąć w swoim planie zwiedzenia ruin XIV-wiecznego zamku. Mimo iż pozostały po nim tylko ruiny, ze względu na moje zamiłowanie do gotyckiego klimatu, spacer był dużą przyjemnością.

Następnego dnia po śniadaniu udaliśmy się do głównego celu naszej wyprawy, czyli do Zakopanego. To magiczne miejsce polecam wszystkim niezależnie od pory roku i upodobań, ponieważ każdy znajdzie tam coś dla siebie i na pewno, tak jak my, będzie tam wracał kiedy tylko to możliwe. Gorąco polecam na długi weekend we dwoje, w grupie, dla aktywnych wędrowców, narciarzy lub po prostu na romantyczny wyjazd we dwoje. :)

Program wycieczki

Bielsko-Biała

Zamek z piętnem wielu epok

Stojący na Wzgórzu Miejskim w centrum Bielska zamek Sułkowskich to niemy świadek historii, która ukształtowała go niczym budowlę z plasteliny. Pamięta czasy zbójnictwa beskidzkiego, potop szwedzki w XVII w. i nacjonalizację za PRL-u. Każda epoka odcisnęła na nim swoje piętno. Już w XIII w. w pobliżu wzgórza istniała mała osada otoczona murem obronnym chroniącym kupców z miejscowego targowiska przed napadami rozbójników. Zamek kamienno-ceglany powstał w drugiej połowie XIV w. W kolejnych wiekach zmieniał właścicieli (początkowo należał do Piastów), którzy go rozbudowywali, dzięki czemu coraz bardziej przypominał rezydencję. W 1645 r. spłądrowali go i spalili Szwedzi. Od XVII do XIX w. często był nękany pożarami - płonął razem z Bielskiem, a raz zapalił się od uderzenia pioruna. Dzisiejszy wygląd w dużej mierze zawdzięcza gruntownej przebudowie w połowie XIX w.

Obecna budowla to zlepek różnych stylów na planie nieregularnego czworoboku z wewnętrznym dziedzińcem - jest dwupiętrowa, ma kwadratową "gotycką" wieżę oraz "renesansowe" okna i arkady od strony północnej. Powstała tu również kaplica w stylu romańskim. U schyłku XIX w. zburzono stary mur obronny i wzniesiono arkady handlowe (ze sklepami), wzorowane na wiedeńskich. To właśnie wtedy zamek stał się symbolem bogatego Bielska. W tamtym czasie jego właścicielem był ród Sułkowskich (stąd obecna nazwa), w którego posiadaniu znajdował się od 1752 r., kiedy kupił go generał Aleksander Józef Sułkowski, nieślubny syn króla Augusta II Mocnego. Po II wojnie światowej w znacjonalizowanej rezydencji urządzono Muzeum Okręgowe (czynne do dzisiaj; można tu obejrzeć wystawę poświęconą dziejom Bielska, Białej oraz okolic, a także kolekcję malarstwa). Decyzją władz komunistycznych w 1974 r. wyburzono handlowe arkady, a tuż pod wzgórzem poprowadzono trasę przelotową. I jedno, i drugie przyspieszyło proces osuwania się skarpy, na której stoi zamek. Kto wie, co go więc teraz czeka w kapitalistycznej Polsce...

Zamek Sułkowskich - Muzeum Okręgowe
ul. Wzgórze 16, tel. 033 822 06 56

49°49'19"N 19°02'40"E | na mapie:A

Dębno

Świątynia z czasów Jagiellonów

Kościół pw. św. Michała Archanioła w Dębnie jest zabytkiem, liczącym ok. 550 lat. Został wzniesiony, gdy na tronie królewskim zasiadał Kazimierz Jagiellończyk. Do jego budowy użyto drewna modrzewiowego i jodłowego. Przemysłna konstrukcja powstała bez użycia gwoździ. Na początku XVII w. dostawiono do niej wieżę, a potem została obwiedziona podcieniami, czyli sobotami.

Świątynia ma unikatowy wystrój wnętrza. Strop, ściany, ambonę i parapet chóru zdobi barwna gotycka polichromia datowana na ok. 1500 r., którą warto zobaczyć. Doliczono się w niej 77 ornamentów roślinnych, zwierzęcych i geometrycznych, powstałych przy użyciu aż 33 barw. Wzory tworzone przez przykładanie kolejnych szablonów wyciętych w skórzanych pasach. Do najstarszych zabytków należą krucyfiks na belce tęczowej z 1380 r. i tabernakulum z czasów króla Władysława Jagiełły. Zachowała się także gotycka ambona, chrzcielnica z drewnianą pokrywą, figura św. Mikołaja i tryptyk w ołtarzu głównym z początku XVI w. Boczne ołtarze oraz figury Matki Bożej i św. Jana Ewangelisty na belce tęczowej pochodzą z okresu baroku (XVII w.). Do atrakcji turystycznych należą XV-wieczne metalowe cymbalki, w których najgrubsze sztabki wydają najwyższe tony. Z Dębna pochodzi również późnoromańskie malowidło z ok. 1280 r., przedstawiające św. Agnieszkę i św. Katarzynę - najstarszy ze znanych obrazów tablicowych w Polsce. Oryginał został przewieziony do Muzeum Archidiecezjalnego w Krakowie, a w Dębnie znajduje się kopia.

Mimo szacownego wieku kościół nadal służy parafianom. Odprawiane tu nabożeństwa, wzbogacone śpiewem Podhalan, mają niepowtarzalny urok i nastrój.

49°27'59"N 20°12'43"E | na mapie:B

Niedzica Jezioro Czorsztyńskie

Zwierciadło, w którym przeglądamy się dwa zamki

Pierwsze plany utworzenia sztucznego zbiornika na Dunajcu datuje się na XIX w., ale Jezioro Czorsztyńskie powstało dopiero w 1997 r. Zalew doskonale wtapia się w górski krajobraz, a w jego tafli odbijają się dwa dostojne zamczyska - w Niedzicy i w Czorsztynie, oraz malownicze pienińskie szczyty.

Od początku pomysł przecięcia Dunajca zaporą budził wiele kontrowersji. Głównym argumentem przeciwników była chęć zapobieżenia znacznej ingerencji w środowisko naturalne. Protesty wzmogły się po podjęciu przez rząd w 1964 r. decyzji o budowie zbiornika w obecnym kształcie i po rozpoczęciu prac w 1976 r. Na dno doliny została bowiem wylana gruba warstwa betonu, a mieszkańcy okolicznych osad zostali przesiedleni. Ostatecznie po 21 latach prac jezioro oddano do użytku i obecnie spełnia wiele funkcji - retencyjną, energetyczną, rekreacyjną i krajobrazową. O znaczeniu pierwszej z nich mieszkańcy Podhala przekonali się już kilka dni po zakończeniu inwestycji, gdy południowa Polska przeżyła powódź stulecia. Zbiornik Czorsztyński pomieścił znaczną część wody, ochraniając tysiące domów przed całkowitym zniszczeniem.

Wewnątrz głównej zapory są umieszczone dwie turbiny, które poruszane spadającą wodą dostarczają ekologicznie czystą energię. Dzięki rocznej produkcji wynoszącej ponad 160 mln kWh możliwe jest ograniczenie emisji zanieczyszczeń z tradycyjnych elektrowni. Jezioro stało się również bardzo popularnym akwenem żeglarskim i turystycznym, a wokół niego powstało kilkanaście ośrodków wypoczynkowych oraz stanic wodnych. Ponadto w znaczący sposób usprawniło słynny spływ Dunajcem. W okresach suszy, gdy występuje niedostatek opadów, w nocy zmniejsza się przepływ, a zaoszczędzona w ten sposób woda jest spuszczana w dzień. Dzięki temu spływ tratwami odbywa się szybciej i bardziej efektywnie.

Co prawda 50-metrowe głębie Zalewu Czorsztyńskiego pochłonęły wiele zabytkowych obiektów oraz w ogromnym stopniu zmieniły stosunki przyrodnicze w całym regionie, ale równocześnie w krajobrazie pojawiła się malownicza tafla jeziora i wzbogaciła się turystyczna oferta Pienin.

49°26'37"N 20°15'45"E | na mapie: C

Czorsztyn Ruiny zamku

Pierwsze wiadomości o Czorsztynie pochodzą z XIII w. - wtedy teren ten należał do klarysek ze Starego Sącza i na górze zamkowej miał wznosić się gródek Wronin. Zameczek miał bronić drogi handlowej prowadzącej na Węgry. Sto lat później, około 1350 roku Kazimierz Wielki buduje zamek graniczny jako odpowiedź na wzniesienie przez Węgrów zamku w Niedzicy. Na granicy z Węgrami powstaje kilka takich zamków m.in. w Sromowcach czy Szaflarach. W zamku zamieszkuje starosta, który zarządza okolicznymi królewskimi ziemiami i utrzymuje załogę potrzebną do obrony w zamku. Jednym ze starostów był Jan Baranowski, który powiększa zamek o dwie baszty, ale pamiętany jest jako wielki ciemiężyciel ludu, który w sposób okrutny karał nieposłusznym.

Zamek nie odegrał wielkiej roli militarnej, choć w XVII w. opanował go Kostka Napierski i bronił tej twierdzy do czasu zdrady współtowarzyszy, którzy wydali go wojskom biskupim. Mieli tu też przez jakiś czas bronić się Konfederaci Barscy. Ostatnim starostą był Józef Potocki i w czasie jego rządów zamek uległ zniszczeniu - gdyż strawił go pożar po uderzeniu pioruna ok 1790 r. Starosta przeniósł się do dworu pod zamkiem. A zamek był dla okolicznych mieszkańców zwyczajnym kamieniołomem. W 1811 r- budowlę przejęli Austriacy i sprzedali rodzinie Drohojowskich - próbowali oni przeciwdziałać niszczeniu zamku, wzmacniając nieco mury warowni. W okolicy zaś utworzyli rezerwat przyrody. Po II wojnie światowej zamek upaństwowiono, ale dopiero w latach 90 tych przeprowadzono poważne prace archeologiczne -

odslonięto wiele zasypanych murów i ostatecznie udostępniono do zwiedzania.

49°26'06"N 20°18'47"E | na mapie:D

Kościelisko Dolina Kościeliska

Dolina Kościeliska znajduje się w Tatrach Zachodnich. Jej długość to ok. 9 km, obwód - ok. 27 km, zaś powierzchnia - ok. 35 km². Zachodnią granicę doliny tworzy północna grań Siwego Zwornika po Przednią Kopkę, południową - grań główna na odcinku od Siwego Zwornika po Małolączniak, wschodnią granicę wyznacza północno-zachodnia grań Małolączniaka po Mały Regiel.

Na terenie doliny znajduje się jedyny położony na terenie polskich Tatr Zachodnich zbiornik wodny - Smreczyński Staw zlokalizowany w środku lasu; oferuje wspaniały widok na otaczające dolinę szczyty: Smreczyński Wierch, Kamienistą, Błyszcz i Bystrą oraz grzbiet Ornak.

49°15'00"N 19°52'00"E | na mapie:E

Zakopane Krupówki - najstojniejsza ulica w

Polsce

Mało kto wie, że najstojniejsza ulica w Polsce, Krupówki, powstała dopiero w 1870 r. Wcześniej była to droga łącząca hutę w Kuźnicach z wsią Zakopane, która rozłożyła się wzdłuż drogi do Doliny Kościeliskiej.

Krupówki powstały na terenie należącym do Krupowskich na tzw. Równi Krupowej. Wzdłuż tej ulicy budowano w XIX w. drewniane domy, w których przebywali kuracjusze uzdrowiska Zakopane. Niestety, drewniana zabudowa spłonęła w 1899 r. i od tego czasu powstają budynki w różnym, nie zawsze pasującym stylu. Niemniej jednak jest tu kilka zabytkowych domów, a szczególną uwagę należy zwrócić na Muzeum Tatrzańskie, Dwór Tatrzański, Szkołę Budowlaną, kościół św. Rodziny oraz delikatesy.

Na Krupówkach znajduje się pomnik wielkiego dobrodziejcy Tatr i Zakopanego, Władysława Zamoyskiego, który w 1924 r. przekazał swoje dobra państwu polskiemu.

49°17'38"N 19°57'14"E | na mapie:F

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): fot. muzbiel, , fot. mark4, fot. K. Chojnacki, pablo, joanna33

Trasa dodana przez: nelcia235

Przewodnik wygenerowany w serwisie www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny,

mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do
innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie
danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu.
Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:
poniedziałek 15 grudnia 2025 13:36:26

miniprzewodnik

